

Κυριακή 19η Ἀπριλίου 2026

Κυριακή τοῦ Θωμᾶ (Ἀντίπασχα).

(Ἰω. 20, 19 – 31).

«φέρε τήν χεῖρά σου καί βάλε εἰς τήν πλευράν μου» (Ἰω. 20, 27).

Χριστός Ἀνέστη! Αὕτη ἡ κραυγή εἶναι ἡ ἐλπίδα, ἡ χαρά καί ἡ δύναμή μας. Αὐτό εἶναι τό ἀδιαμφισβήτητο γεγονός, πάνω στό ὁποῖο στηρίζεται ἡ Ἐκκλησία. Ὁ Χριστός ἀναστήθηκε, κατατρόπωσε τόν θάνατο, ἀνέτειλε ἀπό τόν Τάφο σάν Ἀρχηγός τῆς Ζωῆς. Ἀναστημένος παρουσιάζεται στούς φοβισμένους μαθητές Του. Χαρίζει τήν εἰρήνη στήν ταραγμένη καρδιά τους. Ἀποκαλύπτεται ὡς ὁ ἀληθινός Θεός, ὡς ἡ πηγή τῆς ζωῆς. Κατά τήν ἀποκάλυψή Του, ὅμως, ἓνας ἀπό τούς μαθητές ἀπουσιάζει. Εἶναι ὁ Θωμᾶς. Ἀδυνατεῖ ὁ

Θωμᾶς νά προσεγγίσει τό μεγάλο μυστήριο τῆς Ἀνάστασης. Ὁ Χριστός τόν ἀφήνει ὀκτώ ἡμέρες νά ὠριμάσει. Δίνει τό περιθώριο γιά ὀκτώ ἡμέρες μέσα στήν ψυχή τοῦ Θωμᾶ νά γιγαντωθεῖ ὁ πόθος γιά τόν Διδάσκαλό του. Ὅταν πλέον ὁ Θωμᾶς εἶναι ἕτοιμος ἐσωτερικά, ὁ Ἀναστημένος Ἰησοῦς ἀποκαλύπτεται καί σ' ἐκεῖνον. Τόν φωνάζει κοντά Του καί τοῦ λέγει: «φέρε τήν χειρά σου καί βάλε εἰς τήν πλευράν μου».

Ἡ συγκατάβαση τοῦ Θεοῦ στήν ἀνθρώπινη ἀδυναμία εἶναι πέρα ἀπό κάθε μέτρο καί ἀπό κάθε ὄριο! Δέν θίγεται ὁ Χριστός ἀπό τήν ἀπροθυμία τοῦ Θωμᾶ νά δεχτεῖ τήν Ἀνάσταση. Γιά κανέναν ἄνθρωπο δέν εἶναι εὐκόλο νά δεχτεῖ τό γεγονός τῆς συντριβῆς τοῦ θανάτου. Ὁ θάνατος εἶναι πανανθρώπινη κληρονομιά. Εἶναι γεγονός ἀναπόδραστο. Γιά τούς περισσότερους ἀνθρώπους εἶναι ἓνα τέ-

λος. Μόνο για τούς αληθινά πιστούς είναι μία αφετηρία. Ὁ Κύριος καλεῖ ὄχι μόνο τόν Θωμᾶ ἀλλά καί κάθε ἄνθρωπο νά Τόν ψηλαφήσει. Στόν καθένα λέγει: «φέρε τήν χειρά σου καί βάλε εἰς τήν πλευράν μου».

Ὁ Χριστός δέχεται νά ἀπλώσουμε τά βρώμικα χέρια μας στήν πανάχροαντη πλευρά Του πρῶτον, διότι χαίρεται ὅταν Τόν ἐρευνοῦμε. Δέν φοβᾶται ὁ Θεός τήν ἀνθρώπινη ἀμφισβήτηση. Μέσα στήν Ἐκκλησία δέν ὑπάρχουν θέσφατα καί ἀπολυτότητες. Ὅλα μέσα στό ἱερό Εὐαγγέλιο ἔχουν μία λογική συνέχεια καί ἐπιδέχονται μία ἐξήγηση. Ὁ Κύριος, βεβαίως, ἀποκαλύπτεται συνεχῶς, ἀλλά ἡ ἀποκάλυψή Του γίνεται στά μέτρα πού μπορεῖ ὁ πιστός νά τή σηκώσει καί νά τή δεχτεῖ. Ὁ Θεός φανερώνεται γιά νά Τόν προσεγγίσουμε, νά Τόν ψάξουμε, νά Τόν ψηλαφήσουμε, νά Τόν μελετήσουμε καί νά Τόν ἐρευνήσουμε. Δέν

έρχεται ανάμεσά μας σαν ένα πρόσωπο απόμακρο. Ἐπιδέχεται καί ἐπιθυμεῖ τή σχέση μαζί μας. Θέλει νά Τόν γνωρίζουμε ὅχι σαν μία ἀκόμη πληροφορία, ἀνάμεσα στίς δισεκατομμύρια ἄλλες πού παίρνουμε, ἀλλά νά Τόν γνωρίζουμε μέσα ἀπό μία ζωντανή ἐπαφή. Θέλει, δηλαδή, νά γνωριζόμαστε μαζί Του στενά καί ἀληθινά. Θέλει νά Τοῦ μιλάμε, νά Τόν ἀγγίζουμε μέ τήν ἀφοσίωσή μας, νά Τόν προσλαμβάνουμε μέσα μας μέ τή Θεία Εὐχαριστία. Λέγει τό «φέρε τήν χειρά σου καί βάλε εἰς τήν πλευράν μου», διότι εἶναι προσπελάσιμος καί προσεγγίσιμος.

Δεύτερον, καλεῖ τόν Θωμᾶ καί μαζί του ὅλους ἐμᾶς νά Τόν ψηλαφήσουμε μέ τό: «φέρε τήν χειρά σου καί βάλε εἰς τήν πλευράν μου», διότι ἀπό τήν πλευρά Του γεννιέται ἡ κοινότητα τῆς Ἐκκλησίας. Ὅπως ἀπό τήν πλευρά τοῦ Ἀδάμ πλάστηκε ἡ Εὐά, ἔτσι καί ἀπό τήν

πλευρά τοῦ Ἰησοῦ πλάστηκε ἡ Ἐκκλησία. Ἡ Ἐκκλησία ζεῖ καί τρέφεται μέ τό νερό καί τό αἷμα πού ἔτρεξαν ἀπό τήν πλευρά τοῦ σταυρωμένου Λυτρωτῆ. Ὄταν τρυπήθηκε ἡ πλευρά τοῦ Ἑσταυρωμένου οἱ μέν ἄπιστοι πιστοποιήσαν τόν θάνατό Του, οἱ δέ πιστοί ἔλαβαν τήν πηγὴ τῆς ζωῆς. Μέσα στούς κρουνοὺς τοῦ ὕδατος καί τοῦ αἵματος, πού τρέχουν ἀπό τήν πλευρά τοῦ Σωτήρα, βαπτίζονται καί τρέφονται οἱ πιστοὶ ὅλων τῶν ἐποχῶν. Μέσα στό νερό τῆς κεντημένης πλευρᾶς τελεῖται ἡ Βάπτισμα τῶν χριστιανῶν. Μέσα στό αἷμα τῆς πληγωμένης πλευρᾶς γίνεται ἡ μυσταγωγία τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Μ' αὐτά τά δύο μυστήρια ξεκινάει καί προκόπτει ἡ πνευματική πορεία κάθε πιστοῦ. Κάθε προσπάθεια νά προσεγγίσουμε τήν τραυματισμένη πλευρά τοῦ Ἰησοῦ ἀνανεώνει τή σχέση μας μαζί Του. Μία σχέση πού ξεκίνησε μέ τό Ἱερό Βάπτισμα καί συνεχί-

ζει μέ τή Θεία Κοινωνία. Όλα τά μέλη τῆς Ἐκκλησίας ἀναπλάθονται ἀπό τήν πλευρά τοῦ Χριστοῦ, γι' αὐτό λέμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία γεννήθηκε καί ἀναγεννιέται ἀπό τή ζωηφόρο πλευρά τοῦ Κυρίου.

Τέλος, ὁ Ἰησοῦς λέγει στόν Θωμᾶ ἀλλά καί σ' ἐμᾶς: «φέρε τήν χειρά σου καί βάλε εἰς τήν πλευράν μου», διότι θέλει νά δείξει ὅτι στόν Σταυρό καί στόν θάνατο δέν τελείωσε κάτι. Ἀντίθετα ὁ θάνατος εἶναι ἡ ἀρχή τῆς αἰωνιότητος. Ἡ τραυματισμένη πλευρά τοῦ Ἑσταυρωμένου μπορεῖ νά εἶναι ἡ ἀπόδειξη τοῦ θανάτου Του, ἀλλά ταυτόχρονα εἶναι ἡ ἔναρξη τῆς αἰώνιας ζωῆς. Ὁ ὀλετήρας τοῦ θανάτου Χριστός μέ τόν θάνατό Του νίκησε τόν θάνατο. Κράτησε ἀνοικτῇ τήν πληγή στήν πλευρά Του μετά τήν Ἀνάσταση, γιά νά μᾶς δείχνει ὅτι πράγματι πέθανε. Πέθανε μέν, ἀλλά δέν χάθηκε. Πέθανε, γιά νά συντρίψει τόν

Ἄδῃ. Πέθανε, γιὰ νά ζήσουμε ἐμεῖς. Πέθανε, γιὰ νά ἀναστηθεῖ ὡς πρωτότοκος ἀπό τούς ἀνθρώπους. Ἔτσι, μετὰ ἀπό τήν Ἀνάσταση τοῦ πρωτότοκου, ἀκολουθεῖ καί ἡ ἀνάσταση τῶν δευτερότοκων, δηλαδή ἡ δική μας ἀνάσταση καί ζωή. Ἡ τρυπημένη πλευρά τοῦ Χριστοῦ δέν εἶναι τό τραῦμα ἐνός νεκροῦ. Εἶναι τό σημάδι καί ἡ ἀπόδειξη ὅτι ἡ ζωή συνεχίζεται μετὰ τόν θάνατο. Ἡ ζωή μας δέν τελειώνει στόν τάφο, ὅπως δέν τέλειωσε ἡ ζωή τοῦ Κυρίου στόν τάφο. Πέρα ἀπό τόν τάφο ὑπάρχει ἡ ἀτέλειωτη καί αἰώνια ζωή τῆς ὀγδοῦς ἡμέρας. Στή σημαδεμένη πλευρά τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ βλέπουμε τήν ἀπόδειξη τῆς αἰώνιας ζωῆς. Δέν εἶναι προορισμός μας ὁ τάφος. Ὁ τάφος εἶναι ἓνα πέρασμα στήν πραγματικότητα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

«Φέρε τήν χειρά σου καί βάλε εἰς τήν πλευράν μου» λέγει ὁ Ἀναστημένος Θεός στόν

ἀγαπημένο Του Θωμᾶ. Χρωστᾶμε μεγάλη εὐγνωμοσύνη στὸν Θωμᾶ, διότι μέ τή δική του πνευματική δοκιμασία ὠφελούμαστε ἐμεῖς στό πέρασμα τοῦ χρόνου. Μαζί μ' ἐκεῖνον δεχόμαστε κι ἐμεῖς τήν πρόσκληση νά προσεγγίσουμε τήν πλευρά τοῦ Σωτήρα. Τολμᾶμε νά προσεγγίσουμε τόν Θεό μέ μιά εὐλογημένη περιέργεια ἥ καί μέ δυσπιστία, διότι ὁ Θεός χαίρεται ἐρευνώμενος. Ἀρδεύουμε ἀπό τήν πλευρά Του τό αἷμα καί τό ὕδωρ, διότι ἔτσι συγκροτοῦμε τήν Ἐκκλησία. Παρηγορούμαστε ἀπό τό ἄγγιγμα τῆς πληγωμένης πλευρᾶς, διότι ξέρουμε ὅτι αὕτη ἀποτελεῖ τήν ἀπόδειξη τῆς αἰώνιας ζωῆς. Αὕτη τή ζωή μακάρι νά τήν ἀπολαύσουμε μέσα στό φῶς τῆς Ἀνάστασης. Ἀμήν.